

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2020) 3013 final z dnia 4 maja 2020 r. (sprawa AT.40684 – Facebook Marketplace) w zakresie, w jakim wymaga przedłożenia dokumentów wewnętrznych wyszczególnionych w załączniku I.B;
- ewentualnie: (i) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji Marketplace w zakresie, w jakim wymaga on niezgodnie z prawem przedstawienia dokumentów niemających znaczenia dla sprawy; (ii) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w celu umożliwienia niezależnym specjalistom z dziedziny prawa UE przeprowadzenia kontroli adekwatności dokumentów, do których odnosi się wnioski o udostępnienie dokumentów, aby wykluczyć z obowiązku przedstawienia dokumenty, które są w oczywisty sposób nieistotne dla dochodzenia lub które są dokumentami osobistymi; lub (iii) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim w jakim bezprawnie wymaga on niezgodnie z prawem przedstawienia nieistotnych dokumentów o charakterze osobistym lub prywatnym;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionym przez skarżącą.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja wymagając przedstawienia dokumentów, z których przeważająca większość jest całkowicie nieistotna dla sprawy lub ma charakter osobisty, narusza zasadę konieczności wyrażoną w art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 lub narusza prawo do obrony Facebooka lub stanowi nadużycie władzy. W konsekwencji Komisja naruszyła prawo lub popełniła błąd w ocenie stosując art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja wymagając przedstawienia tak wielu dokumentów (na przykład: korespondencji pracowników dotyczącej kwestii zdrowotnych, korespondencji w trakcie urlopu okolicznościowego ze względu na śmierć członka rodziny, dokumentów dotyczących osobistych inwestycji w nieruchomości, podań o pracę, ocen wewnętrznych oraz dokumentów oceniających zagrożenia bezpieczeństwa dla członków rodzin kluczowych pracowników Facebooka) narusza prawo podstawowe do prywatności, zasadę proporcjonalności i prawo podstawowe do dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżona decyzja Marketplace nie wyjaśnia, w jaki sposób ustanowione w niej warunki wyszukiwania dokumentów będą odnosiły się jedynie do dokumentów niezbędnych lub istotnych dla dochodzenia Komisji, ani też dlaczego nie jest dozwolona kontrola znaczenia dokumentów dla sprawy przez niezależnych specjalistów z dziedziny prawa UE, ani nie wyjaśnia, ani też nie ustanawia spełniającego wymogi prawne „biura danych” (ang. data room) dla dokumentów o charakterze osobistym lub dokumentów całkowicie nieistotnych dla sprawy, w związku z czym zawiera niewystarczające uzasadnienie, co stanowi naruszenie art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 i art. 296 TFUE.

---

**Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2020 r. – KZ / Komisja**

**(Sprawa T-453/20)**

(2020/C 287/61)

*Język postępowania: francuski*

## Strony

Strona skarżąca: KZ (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności listy awansowanych urzędników, która ukazała się w informacjach administracyjnych nr 32-2019/14.11.2019 z dnia 14 listopada 2019 r. w zakresie, w jakim nie zawiera ona nazwiska skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty na zarzucie niezgodności z prawem ogólnych przepisów wykonawczych (zwanym dalej „OPW”) do art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”). Skarżący kwestionuje wykładnię Komisji, która uważa, że art. 40 ust. 3 regulaminu pracowniczego oznacza, iż urzędnik przebywający na urlopie z przyczyn osobistych w dniu przyjęcia przez organ powołujący decyzji o awansach nie kwalifikuje się do otrzymania awansu w zakończonym w ten sposób postępowaniu. Skarżący przedstawia natomiast wykładnię celowościową i systemową art. 40 ust. 3 regulaminu pracowniczego i uważa, że Komisja poprzez swoją wykładnię narusza prawo do awansu w rozumieniu art. 45 regulaminu pracowniczego. Jego zdaniem Komisja narusza także zasady pewności prawa i spójności przepisów wynikających regulaminu, do których należą OPW, zasadę równego traktowania w toku kariery zawodowej na podstawie art. 5 ust. 5 regulaminu pracowniczego. Kwestionuje wreszcie brak logiki i proporcjonalności w zakresie skutków stosowania OPW.

---

### Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2020 r. – Garment Manufacturers Association in Cambodia/Komisja

(Sprawa T-454/20)

(2020/C 287/62)

Język postępowania: angielski

## Strony

*Strona skarżąca:* Garment Manufacturers Association in Cambodia (Phnom Penh, Kambodża) (przedstawiciele: adwokaci C. Ziegler i S. Monti)

*Strona pozwana:* Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/550 z dnia 12 lutego 2020 r. zmieniającego załączniki II i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 w odniesieniu do czasowego wycofania rozwiązań, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 978/2012, w przypadku niektórych produktów pochodzących z Królestwa Kambodży, w części dotyczącej czasowego wycofania preferencji taryfowych GSP w odniesieniu do wszystkich kodów celnych, które mają wpływ na członków GMAC, tj. kodów HS wymienionych w tabeli w art. 1 pkt 1) oraz wszystkich kodów celnych HS wymienionych w tabeli w art. 1 pkt 2), z wyjątkiem kodu HS 1212 93;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę proporcjonalności i wymóg spójności między strategiami politycznymi i działaniami Unii. Zdaniem strony skarżącej Komisja nie dokonała prawidłowej oceny proporcjonalności częściowego czasowego wycofania preferencji celnych w odniesieniu do sektorów odzieży, obuwni i artykułów podróżnych w Kambodży.